

Virkistävää mieskuorosaundia Rovaniemeltä

Lapin Lauluveikot: Vaskooli. CD-levy 2009. Johtaa Kadri Joamets.

Rovaniemeläinen mieskuoro Lapin Lauluveikot julkisti uuden levynsä loppusyksystä yli 60-vuotisen historiansa kunniaksi. Laulut ovat kooste kymmenien vuosien ajalta ohjelmistossa olleista lauluista. Mukana on lauluja Lapista, maailmalta, Virossa ja Suomesta. Eritoten Lapin lauluissa on hienot, luontoaiheiset sanoitukset. Kuoroa on johtanut vuodesta 2004 alkaen **Kadri Joamets**.

Kokeilua ja vaihtelua

Joissakin lauluissa kokeiltu kuoron yksiäänisyys toimii varsin kivasti. Yleisote on kevyehkö. Jos voimaakin käytetään laulussa, niin kuin hyvä välillä onkin tehdä, se on mukavaa sisäistä fortea, jossa ei möykätä, ainakaan liiaksi. Hillittyä vahvuutta on vaikkapa kappaleessa Vankien kuoro.

Levyllä on mahdollista kuulla muhevia sointuja. Sovitukset ovat varsin monipuolisia ja tasokkaita. Kuoro johtajineen pistää ne toimimaan. Myös sanoista saa hyvin selvää joitakin poikkeuksia lukuunottamatta. Jopa vieraskielisessä laulussa tämä pitää paikkansa. Selkeä ääntämys on tärkeää aina, mutta erityisesti, jos teksti on kuulijalle ennestään outo.

Mukava on havaita myös yksiäänisyyden ja neliäänisyyden vaihtelu. Väliin joku stemma saa soolon ja muut äänet säästävät sitä. Myös solisti **Simo Niemelä** saa lauluvuoron muutamassa laulussa. Säestyspuolella palvelevat hanuristi **Tarja Ala-Körkkö** sekä pianisti **Katri Säkö-Arias**.

Tasokkaita lauluja Virossa

Usein kuulija saa nauttia hyvin tasapainoisista soinnuista. Toivon kuoron kuitenkin kiinnostävän jatkossa huomiota siihen, että joissakin kohdin a-vokaalin ääntäminen tuppaa olemaan turhan leveää. Sehän ei mikään harvinainen ongelma ole laulumaailmassa. Joskus s:t suhahtelevat hieman häiritsevästi. Joissakin lauluissa on havaittavissa lievää roikkumista tai kurottelua, mikä tuo hieman epäviireisyyden tuntua yleensä ottaen täyteläiseen saundiin. Tosin on heti sanottava, että kuoro kyllä hallitsee hommat, ja joku mainituista pikkuongelmista saattaa korjaantua jo samankin laulun aikana.

Usein kuoro tunnelmoi hienosti ylä-äänissäkin ja maltaa ottaa korkeat äänet tarpeeksi kevyesti, kuten esimerkiksi kappaleet "Kuu" ja "Lepalind" osoittavat. Kuu-kappale on erityisen miellyttävä muhevine, salaperäisine sointuineen sekä pidäkkeineen.

Virolaislaulujen sovituksissa on mukana virkistäviä juttuja: väliin tömistellään, uhotaan, napsutellaan ja taputetaan. Niistä löytyy ilahduttavia ja yllättäviä musiikillisia ratkaisuja ja äänileikkelyä.

Herkistelykin on hallussa ja tarvittavaa ilmavuutta ja keveyttä löytyy korkeissakin äänissä vaikkapa Lepalind-laulussa. Sellaista otetta toivoisi joihinkin muihinkin kappaleisiin, joissa korkeimpien äänien kanssa on jotain säätämisen varaa. Kuoro osaa kyllä; kun sitä vaan aina maltaisi ja muistaisi. Virkistävä oli myös versio Ave Mariasta. Siinä oli iloa, levollisuutta ja luottamusta onnistuttu tuomaan laulun tekstin ja ilmaisunkin kautta esille.

Viimeisessä kappaleessa onnistuneesti tavoitellaan laulun kautta luonnonääniä, samalla kuullaan mainiota tenorisolistia. Otos äänitetty livenä Oulussa.

Ruotsinkielisessä laulussa "Sjöfararen vid milan" löytyy vahvuutta ja herkkyyttä ja soinnut napsahtavat nätisti kohdilleen. Jälleen lauletaan sopivan kevyesti niin korkealta kuin matalaltakin. Sellainen tuo ilmavuutta ja hengittävyttä musiikin tekemiseen. Levyn monipuolisesta lauluvalikoimasta sekä hienoista sovituksista on helppo nauttia.

Rauno Kinnunen